

да задържи риданията.... Раненитѣ на около шаватъ.... Тѣ тѣй сѣщо останѣхъ тукъ.... Ето знамето са вижда.... Прощавайте!... Время е.... Время!... Турцитѣ не бива да видятъ тѣзи сълзи.... Ето вече тѣ бѣгатъ.... Зачухъ, че редутътъ е оставенъ.... Тържествующийтъ ревъ на освириѣлата тѣла.... Ревътъ нему на ерѣща.... Звѣрнно стадо пришка.... Ураганъ са разнася.... Время!...

Спокоенъ и величественъ, като скръсти рѣцѣ на гърдитѣ, той медленно отиде на външниятъ край на бруствертъ.... Гургаловъ, самичкъ той е сега на стража на редутътъ. Самъ, и никакво вълнение вече не можаше да са види на лицето на този капитанитъ, който загиваше съ корабльтъ си.... Колко еж тѣ.... Ето ги до самитѣ крака.... Штикове.... Излизатъ на вальтъ....

Занененитѣ лопати високо-високо са вдигнѣхъ на на-добрата....

Бурята са осили.... Корабльтъ вече са не виждаше подъ тѣхъ.

Горталовъ са би съ щикветъ.... Последнята въздишка къмъ небето, и распокѣсанното на части тѣло на геройтъ на безобразни парчѣта са търкаля на окървавенната земя.

Огнѣтъ на разѣянитѣ по гребенътъ на слѣдующата могилка Шуйци, застави турцитѣ да са оттеглятъ назадъ.

*
* * *

Пѣтътъ за отетжиленнего още бѣше отворенъ.... За щикветъ още нѣмаше работа. Като са сгѣстявахъ наоколо, неприятелитѣ са задоволявахъ съ това, че обстрѣлявахъ солдатитѣ които излизахъ изъ редутътъ.... Обстрѣляванитѣ не по малко вървахъ, като съхранявахъ строгъ порядкъ. Да са распрѣснуватъ не искахъ.... Лакетъ до лакетъ, на стройни редове. Ако да не бѣше кръвта по рѣцѣтъ и по лицата, ако да би въ тази масса която медленно са движеше нѣмаше ранени, които другаритѣ имъ носяхъ на скръстени пушки, и раненитѣ които сами вървахъ като кучахъ и са опирахъ на щикветъ, — възможно бѣше да са помисли, че тѣзи свежа часть, съвършенно спокойно вървяше верѣдъ мирна обстановка на обикновенъ походъ.... Даже раненитѣ пазяхъ тѣзи доблестни остатки на геройскитѣ полкове, които издържахъ тридесетъ часовенъ безпощаденъ бой.... Само злобно наведени лица, очи, горящи